

מ"ת 20556/02/20 - מדינת ישראל נגד נביל גולאני

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט רפאל יעקובי

03 מרץ 2020

מ"ת 20556-02-20

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד רחל אהרונ-זאבי (פ"מ י-ם, פלילי) המבקשת

נגד

נביל גולאני

ע"י ב"כ עו"ד עאטף פרחאת המשיב

החלטה

1. עניינה של החלטה זו בבקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים בת"פ 20585-02-20.

2. בתיק הפלילי הנ"ל הוגש נגד המשיב כתב אישום, אשר בגדרו הוא מואשם בעבירות של הפרת הוראה חוקית ושל מסחר ברכב גנוב.

לפי כתב האישום, בהיות המשיב משוחרר למעצר בית מלא בתיק אחר (מ"ת 41326-10-19) - הקשור להאשמתו (בת"פ 41320-10-19) בניסיון גניבת רכב ובקשירת קשר לפשע - הוא הפר את ההוראה בדבר מעצר הבית והיה שותף לביצוע בצוותא של עבירת מסחר ברכב גנוב.

3. המשיב טוען כי במכלול הנסיבות מתאים שהוא "יחזור למעצר הבית, אולי בהוספת תנאים מסוימים" (פרוטוקול, ע' 7, ש' 30), תוך שהוא מצוין כי "אין מניעה שיוזמן תסקיר, אך יש לשחרר את המשיב בתנאים כבר עתה" (שם ע' 3, ש' 10-11). בקשר לכך יש לציין, כי בנוגע לשחרורו של המשיב למעצר הבית שעתה הוא מואשם בהפרתו לא הוזמן תסקיר מעצר (שם, שם, ש' 9-10).

המשיב מבסס עמדתו האמורה על הטענה שאין ראיות לכאורה או שיש לכל הפחות חולשה בראיות ועל כך שבהמשך לכך ולתמונה בכללותה זו התוצאה הראויה.

4. לאחר שקילת המכלול, הגעתי למסקנה כי על יסוד מצב הדברים הנוכחי יש להזמין תסקיר מעצר ורק לאחר קבלתו ניתן יהיה לשקול את אפשרות השחרור, בהינתן הפסיפס שיתקבל מכל מה שיצטבר.

5. לתוצאה האמורה אני מגיע לנוכח שילובם של אלה:

- א. התמונה המתקבלת אינה כזו שאין ראיות לכאורה למה שנכלל בכתב האישום. בנוגע לטענות בדבר חולשה בראיות, נראה כי מקומן בתיק העיקרי וכי, מכל מקום, בשלב הנוכחי אין בחולשות הנטענות כדי להביא לתוצאה שונה מזו שנקבעה.
- ב. המשיב מואשם בהפרת תנאי שחרור שנקבעו בתיק אחר. הפרה כזו כשלעצמה עלולה להוביל למעצר ומכל מקום יש בה להצביע על צמצום האמון שניתן לתת במשיב, אמון שהוא חיוני לצורך האפשרות של שחרור בתנאים.
- ג. להפרת תנאי השחרור הנ"ל נודעת חומרה יתרה במקרה דנן. ראשית - משום שלפי כתב האישום, להפרת התנאים נלוותה עבירה פלילית נוספת; ושנית - משום שמעצר הבית בתיק הקודם בא בעקבות אישום בעבירות שאף הן קשורות בכלי רכב גנובים.

6. בהמשך למה שנקבע ושנאמר עד כה, בשלב הנוכחי אין לומר לגבי הראיות יותר ממה שנאמר ושייאמר, וככל שיישאר צורך בכך - ניתן יהיה להרחיב בעניין זה בשלב מאוחר יותר. לכן אוסיף עתה רק את הדברים שלהלן.

בעניין זיהוי המשיב - הראיות לכאורה הן מכח זיהוי המשיב ע"י אוסאמה ג'עברי וע"י פאיז אבו דאלו, בהינתן שהסוכן לא זיהה את המשיב. בעניין זה טענות המשיב לא שוללות קיום ראיות לכאורה. בזיהוי ע"י ג'עברי ואבו דאלו יש משום ראיות לכאורה וטענות הסניגור בקשר לכך אינן מצדיקות שבשלב הנוכחי תהיה תוצאה שונה מזו שנקבעה ולכל היותר יהיה בהן לסייע למשיב בהמשך הדרך. בכל הקשור לסוכן - אין מסתמכים עליו לצורך קיומן של ראיות לכאורה והעובדה שהוא לא זיהה את המשיב הוסברה בכך שלא הכיר את המשיב לפני האירוע שעל הפרק וכי בהמשך לכך ולעובדה שמדובר במפגש קצר ביניהם, אך טבעי שלא זיהה אותו.

על האמור עד כה אוסיף בשלב הנוכחי כי מחקרי התקשורת משתלבים בתמונה הלכאורית בנוגע למה שמיוחס למשיב וכך גם בקשתו מן הסוכן בעניין ניקוי הרכב והסכום הנמוך מאד ששולם עבור אותו רכב, המתאים לרכב גנוב. גם כאן יש לסניגור טענות שונות, אשר גם לגביהן חל מה שצוין לעיל.

7. בהמשך לכל שנאמר ושנקבע, השורה התחתונה של החלטה זו היא כמצוין בסעיף 4 דלעיל.

8. לצד ההחלטה העקרונית, ניתנות ההוראות האופרטיביות הבאות:

- א. שירות המבחן מתבקש להגיש תסקיר מעצר.
- ב. רצוי שבמסגרת מה שיוצע לשירות המבחן במסגרת הכנת התסקיר יהיו גם מקומות שניתן לקיים בהם מעצר בפיקוח אלקטרוני.
- ג. המשיב ישהה במעצר עד החלטה אחרת ויובא לדין באמצעות שב"ס.

ד. לדין יוזמן מתורגמן לערבית.

ה. המזכירות מתבקשת לשלוח החלטה זו אל שירות המבחן ועל הסניגור לוודא כי נעשה כל הנחוץ כדי שלא יהיה עיכוב בכל הנוגע לתסקיר.

ניתנה והודעה היום, ז' באדר התש"ף, 3 במרץ 2020, במעמד הנוכחים.

רפאל יעקובי, שופט